

Firebanden

Chris er en kvik og modig gymnasiepige. Da hun inviterer sine fire drengevenner hjem til en fræk sexleg, har hun forudset alt. Eller har hun? Nej, for Chris vidste ikke at drenge kan være SÅ frække og SÅ udspekulerede og SÅ søde.

Kapitel 1

Jeg havde tænkt meget på drenge de sidste måneder. Især på nogle af mine gode venner. Tænkt på hvad de ville synes om at tilbringe den kommende sommerferie sammen med en nøgen og bundet gymnasiepige! Mig for eksempel.

Et helt år havde jeg været optaget af selvbondage og læst historier på internettet om piger der bandt sig selv og derpå fantaserede om, hvad der kunne ske. Efterhånden opdagede jeg at historierne var temmelig ens. Pigerne blev altid opdaget af en ubarmhjertig mandsperson der klædte dem nøgne og gjorde unævnelige ting ved dem.

"NEEEJ!!!" skreg de hele tiden. Men var det virkelig den eneste mulighed?

Okay, mange aspekter ved historierne gjorde mig liderlig, men jeg fandt ideen om en grov mandsperson komplet uinteressant. Når jeg læste sande historier om folk der dyrkede SM, var det også tydeligt at aktiviteterne ikke var så fantasifulde som i – nå ja, fantasien; og kvinderne havde stopord eller andre metoder som kontrollerede legen. De var ikke svage kvinder, tværtimod, de var i fuld kontrol med begivenhederne. Jeg ville være sådan en. Jeg ville bestemme!

Til læsning i bussen på vej til og fra skole havde jeg printet en bunke tekster fra et onlinearkiv med bondagehistorier, og ideen om at være bundet og nøgen foran en flok unge mænd sendte mig af sted på adskillige detaljerede dagdrømme. Jeg begyndte for alvor at overveje hvorledes jeg kunne virkeliggøre nogle af dem, men ikke sådan som disse historier normalt forløb. En ting var nemlig sikker; jeg ville selv bestemme.

En del af løsningen vinkede jeg faktisk til hver eftermiddag ved busstationen; det var fire af mine drengervenner. I en lille by som vores kender alle børn hinanden og vokser op sammen. Man danner grupper og konspirerer med og mod hinanden, men jeg havde altid foretrukket at lege med drengene, og mit omdømme hos de andre piger var ikke det bedste.

Mine foretrukne legekammerater blev kaldt "Firebanden" som mere eller mindre blev ledet af Mark, der var den ældste og havde overblik over vores ikke altid legale aktiviteter. Den yngste hed William og var sandt at sige en forsømt lille fyr der gjorde sit bedste for at leve op til de andre, – men sød. Dertil solide Frederik hvis familie havde boet i byen i generationer, samt Carl der ubetinget var byens kønneste dreng.

Vi så mindre til hinanden nu da jeg som den eneste gik i gymnasiet, men venner var vi stadig. Hver eftermiddag hang de ud omkring busstationen eller blev regelmæssigt smidt ud af indkøbscentret. Som i andre landlige småbyer er der ikke meget at tage sig til for 16 - 17 årige drenge uden de store

karrieremuligheder.

Jeg vidste at alle drengene havde interesse i mig – især Mark, som de andre drillede; "Mark og Chris sidder i et træ ...". Det var sødt, og jeg var også glad for Mark. Jeg var sikker på de alle havde mig med i deres fantasier.

Nu da sommerferien nærmede sig, tænkte jeg mer og mer på "Firebanden" og på hvad de mon ville synes om at spendere sommerferien i selskab med mig på en ny og anderledes måde.

Kapitel 2

Tæt på ferien gjorde jeg op med mig selv at jeg kunne og ville realiserer min dagdrøm. Jeg havde sovet med tre drenge fra gymnasiet, og de var alle søde, venlige, voksenagtige, og – specielt hvad angik sex – kedelige. Den sidste, Kenneth, var den fødte ægte mand. En dejlig fyr som gav mig kærlighed og respekt. Han var faktisk ret god i sengen. Nå ja, i den traditionelle betydning hvor sex er en romantisk affære; den slags som mange kvinder vil myrde for at opnå. Desværre er jeg ikke 'mange' og selv om jeg kun havde fantaseret om det, vidste jeg at bondage, ekshibitionisme, og den der SM-ting var vigtige for mig. Det blev hurtigt klart at sådan var det ikke for ham.

Da først ideen havde sat sig fast mellem ørerne på mig, gik jeg til sagen med alvor, og som indehaver af en hvis teknisk begavelse (min far er ingeniør) tog det ikke lang tid for mig at finde på forskellige fikse bondagemekanismer som jeg selv

kunne anvende, og som kunne bringe mig fri, når jeg ønskede det. Det tog meget længere tid at udfinde hvorledes jeg skulle indvie drengene i mine planer samt sikre mig, at vi forstod hinanden, men da det omsider var på plads, manglede jeg kun at indkøbe forskelligt isenkram og gå i gang.

Da bussen rullede ind, så jeg far vente på mig ved busstationen. Min far er stadig en flot mand, og vi er glade for hinanden især efter at mor døde for et par år siden. Han er mer eller mindre pensioneret og sidder økonomisk godt i det.

Da vi kørte op ad vores lange allé med gamle lindetræer, huskede jeg hvorfor jeg elskede dette sted. Gården var lille, men havde nogle tønder land som blev brugt til at holde et par heste. Huset var et typisk gammelt gårdhus som far havde moderniseret. Der var en stor, velholdt stald med værksted og garage.

Far begyndte på aftensmaden, og jeg gik op og pakkede ud. Det var fredag. Vi havde en hyggelig aften, og efter at have spurgt til det kommende skoleår røbede han lidt genert at han ville besøge sin ny veninde, Mariann, som boede fire timers kørsel borte. Jeg forsikrede ham om at jeg var glad for, at de fandt så godt ud af det sammen, og efter otte måneder i et kaotisk gymnasium kunne jeg sagtens bruge nogle stille dage herhjemme. Vi småsnakkede, og far havde mere på hjerte.

"Chris, jeg ved at du kun lige har hørt om Mariann, men hun holder fødselsdag for sin yngste datter på tirsdag og spurgte,

om jeg kan komme, også dig naturligvis. Hvad synes du?"

"Tja far, er det i orden hvis jeg sidder over? Jeg har set lidt frem til bare at holde fri her i huset."

Far svarede. "Er du sikker? Mariann vil gerne se dig."

"Hvis det er ok med dig, vil jeg altså helst blive her. Vi kan besøge Mariann senere i sommerferien hvis du synes."

"Nå ja, det bestemmer du helt selv Chris ... men vil det være ok hvis jeg bliver deroppe i næste uge?"

Perfekt! Det betød at jeg havde hele næste uge til at arbejde på mit projekt.

"Det er helt i orden, far, jeg er virkelig glad for at I kan lide hinanden."

Jeg gik direkte i seng efter middagen og drev ind i søvnen mens jeg rekapitulerede min plan med Firebanden, mine bondagemekanismer og alt det vilde der forhåbentlig snart skulle ske.

Kapitel 3

Om morgenen vinkede jeg farvel til far da han kørte ned ad alleen, og inden han nåede udkørslen, var jeg i stalden for at konstruere min første rigtige bondageopstilling. Det skulle være en stram, ophængt stilling med arme og ben lige op og ned så drengene nemt kunne trække tøjet af mig. Jeg mente det var vigtigt, at rebene var stramme, så jeg fik følelsen af at være strakt, og jeg havde udtænkt en sikker metode som egentlig var ganske enkel. Det blev således: Jeg udsøgte en solid lofts bjælke. To reb kom op over bjælken og fastgjort med

slipstik. Det er den slags knuder som Lucky Luke bruger til at tøjre Jolly Jumper. Når man trækker i den frie ende går de løs med det samme. Jeg havde købt komfortable, topkvalitet håndledsmanchetter som blev bundet til rebene. De frie ender af slipstikkene gjorde jeg så lange at de hang ned forbi manchetterne. På gulvet stillede jeg en lav kasse således at når jeg stod på kassen, var det nemt at tage manchetterne på, og når jeg trådte ned fra kassen blev jeg helt udstrakt. Jeg havde nemlig opdaget at det var alt for ubehageligt at hænge frit i armene, det gjorde ondt, og jeg kunne næsten ikke trække vejret (til gengæld blev min mave dejligt strakt!). Efter en del justeringer passede rebene sådan at jeg lige akkurat kunne nå gulvet, når jeg stod på tæer. Når jeg så blev træt i tæerne måtte jeg hænge i armene, indtil jeg igen var nødt til at stå på tæer! Hvis det blev nødvendigt kunne jeg udløse slipstikkene med små ryk i de frie ender. Det virkede.

Herefter var jeg klar til at indlede anden del af planen.

Om eftermiddagen samlede jeg nogle papirer og spurtede på cykel ned til busstationen. Jeg satte mig på en bænk.

'Firebanden' kom som jeg havde håbet. Fire cykler i fuld fart.

"Hej Chris, vi vidste ikke, du var hjemme," råbte Mark.

"Jeg har sommerferie, hvad med jer?"

De hoppede af cyklerne og begyndte straks at snakke løs om hvad de havde rodet sig ind i og ud af i den seneste tid. Jeg blev glad da den velkendte følelse af at høre til og være sammen indfandt sig. Da jeg fik en passende chance, spurgte

jeg: "Hvad har I så planlagt for sommerferien?"

De blev lidt tavse. – Nå ja, ikke noget særligt, det sædvanlige, var den almindelige konsensus.

Jeg tog mod til mig: "Jeg har et forslag, som måske kan ændre på det ... hvis I altså er interesserede?"

De så overraskede på mig som om jeg var ved at planlægge et bankrøveri. Carl spurgte først:

"Måske ... hvad tænker du på?"

Det var nu eller aldrig.

"Okay, før vi går videre, så har jeg en historie jeg har hentet på internettet. Jeg vil gerne have at I læser den, og så mødes vi her i morgen og taler mere om det. Okay?"

De stirrede på konvolutten som jeg holdt frem. Carl sagde: "Vi skal bare læse historien, og så mødes vi her i morgen?"

"Præcis, det er det hele. Vi taler om det i morgen."

Jeg rakte dem konvolutten. "Læs den grundigt ... der bliver nemlig en quiz."

Jeg hoppede på cyklen meget mere nervøs og bange end min selvsikre slutbemærkning gav indtryk af. På vej hjem prøvede jeg at forestille mig, hvad drengene tænkte, når de læste historien om selvbondage, og hvad de ville drømme om i nat, – og hvad jeg selv ville drømme om.

Kapitel 4

Næste dag var Firebanden ved mødestedet før mig. De sad i græsset og ventede. Alle sagde hej, men ingen af dem kiggede mig i øjnene, og jeg troede jeg havde begået en trist

fejltagelse.

"Hvad synes I om historien?"

Mark var den første der sagde noget. "Den ... den var ... jeg ved ikke ..."

"SEXET!" Busede det ud af William. Pludselig lo vi alle, og jeg holdt vældig meget af lille William i det øjeblik.

"Fortæl hvad historien er om Mark, efter din mening."

Mark begyndte nervøst, "altså ... noget om en pige som blev ophidset ved at binde sig selv, men så blev hun opdaget af nogle fyre, som behandlede hende dårligt og gjorde nogle ting ved hende, som altså ..."

Jeg spurgte: "Hvad med pigen?"

Carl svarede. "Det var sådan, altså uhyggeligt ... hun hadede alle mænd, men hun kunne godt lide ... du ved ... at fyrene rørte ved hende og – den slags."

Frederik tilføjede: "Ja altså ... hun havde sådan nogle, altså hun kom, når fyrene gav hende tortur."

"Orgasme," sagde Mark.

Vi fnisede alle sammen.

"Mark," sagde jeg, "jeg håber ikke du bliver sur, når jeg spørger om noget personligt?"

Mark så lidt forvirret ud. "Ja, okay."

"Vær nu ikke genert vel? Blev du også lidt ophidset af historien?"

"Ophidset?"

"Du ved godt hvad jeg mener, sådan sextet?"

Der kom mere fnis, alle så på Mark.

"Nå ja ... naturligvis, men jeg kunne ikke lide hvad de gjorde ved pigen."

Godt svar, tænkte jeg ved mig selv og fortsatte: "Hvad ville I have gjort, hvis det var jer, som opdagede pigen?"

"Slippe hende fri," svarede de i munden på hinanden.

Jeg stoppede dem med næste spørgsmål. "Hvad nu hvis hun slet ikke havde lyst til at slippe fri?"

Efter en lang pause sagde Mark: "Hvad mener du egentlig Chris?"

Jeg tog en dyb indånding.

"Lad mig prøve på en anden måde. Hvad nu hvis det var mig, som var den pige? Hvad nu hvis jeg havde sagt at jeg godt kan lide jer og stoler på jer, og at jeg kan lide at være bundet og blive rørt ved? Hvad hvis jeg sagde, at jeg godt ville have at I piskede mig, så jeg fik orgasme? Og gøre andre ting lige som fyrene gjorde ved pigen. Ville I så gøre det? – altså sådan sexet?"

Jeg havde talt lynhurtigt og brændte i kinderne, det her var sværere end jeg havde troet, selv om jeg havde øvet mig på det. De sad målløse uden at vide hvad de skulle svare. Jeg brød tavsheden.

"Ville I gøre hvad pigen ... hvad jeg ... bad om?"

Igen var der tavshed, indtil Mark talte: "Jah ... det ... tror jeg ..."

"Hvad med jer andre?"

Mere tavshed, så spurgte Frederik. "Mener du at du ville kunne lide, hvis alt det skete med dig?"

"Nej for pokker, overhovedet ikke. Pigen kunne kun lide ideen om at blive pisket en lille smule og rørt ved, men ikke alt det andet. Fyrene der fandt hende, var onde. Ingen ønsker den slags. Det gør jeg heller ikke. Jeg vil kun gøre det sammen med fyre jeg kan lide, og som også kan lide mig. Jeg vil aldrig gøre det med nogle fyre som vil gøre mig rigtigt ondt."

Mark spurgte: "Hvad ønsker du Chris, hvis vi skal være med?"

"Det her," sagde jeg. "Jeg har lavet en liste til jer. Hvis I synes det er ok, kan Mark emaile mig i aften, okay?"

De nikkede alle, og nu så de ivrigt på mig. Jeg var lykkelig, jeg havde klaret det. Jeg gav dem min liste og greb min cykel. Mens jeg pedalede hjemad for fuld kraft gennemgik jeg listen i hovedet.

Først og vigtigst: Jeg er altid den som bestemmer. Når jeg siger stop, skal I stoppe med det samme. Der vil blive et "stopord", hvis jeg siger stopordet, skal I stoppe. Andre ord som jeg siger, skal I ikke rette jer efter.

Kun Mark, Frederik, Carl og William må deltage. Ingen andre må vide noget om det.

I må aldrig gøre noget som er farligt.

Hvis I følger reglerne helt ærligt, vil jeg gøre (næsten) alt hvad I beder mig om.

Hvis I alle er enige, så send en email.

Nu var katten sluppet ud af sækken, og det eneste jeg kunne gøre, var at vente.

Kapitel 5

Det blev ikke nogen lang ventetid. Jeg kastede mig over computeren da jeg kom hjem, og der var den allerede. En mail fra Mark som sagde, at de var enige om reglerne. Jeg sendte en svarmail og bad dem mødes med mig i vores stald præcis klokken ti næste formiddag. Et minut efter kom svaret: – 'OK, Firebanden.'

Straks om morgenen gjorde jeg min 'afklædningsopstilling' klar og testede den igen. Alting virkede; når jeg stod på flade fødder, blev jeg strukket helt ud så det trak i mine arme og i mit bryst, indtil jeg igen stillede mig på tæer. Det var en slags tortur. Jeg skulle blot sparke kassen væk, så ville jeg ikke kunne komme fri medmindre jeg trak i slipstikkene. Med denne stilling kunne drengene taget tøjet af mig ved at trække min T-shirt op over hovedet og shortsene ned til gulvet.

Jeg skrev en seddel med instruktioner fordi jeg tænkte, at det ville være alt for kunstigt, hvis jeg først skulle forklare. Desuden kunne jeg nu have en knebel i munden så jeg ikke, eller næsten ikke, kunne sige noget. Jeg havde købt en, der passede mig. To gange testede jeg rebene for at være sikker på jeg kunne slippe fri. Sedlen og en lille ridepisk lagde jeg på en tønde så drengene ikke kunne undgå at se det. På sedlen stod at stopordet var "kaktus".

Jeg iførte mig et par korte shorts, T-shirt samt sokker og kondisko. Det ville sikkert gøre det mere spændende, når jeg blev nøgen et stykke ad gangen. Jeg smilede indvendigt ad min evne til at forudse det hele. Ha, ha, meget morsomt når

jeg tænker tilbage på det. Iøvrigt mente jeg ikke jeg var særlig genert anlagt. Også på det punkt skulle det vise sig at jeg tog fejl.

Fem minutter i ti stillede jeg mig op på kassen, tog kneblen i munden, tog manchetterne på og sparkede kassen væk, så rebene øjeblikkeligt strammede til og trak mine hænder mod loftet. Stående på tåspidserne afventede jeg min skæbne. Tre minutter i ti var jeg drivende våd, men det var ikke af sved og ikke under armene. Jeg var tæt på at fortryde og fingerede nervøst ved slipstikkene. Et halvt minut i ti hørte jeg cykelhjul i gruset på gårdspladsen og kraftige opbremsninger. Klokken ti drejede jeg hovedet mod døren og blev et øjeblik blændet af lyset fra den firkantede døråbning.

Firebanden kom ind som en gruppe, deres øjne sprang til min ophængte forlegenhed.

"Hej," sagde de en anelse usikkert. Carl tog sedlen, mens de andre stimlede sammen om ham. De læste et øjeblik, inden de igen vendte sig mod mig.

"Okay," sagde Mark, "vi troede ikke helt på det."

De studerede min ingeniørkunst med forbavsede øjne. Jeg var allerede træt i tæerne og blev nødt til at fjedre lidt. Lidt efter strammede det sådan i min brystkasse at jeg igen løftede mig op tæer, – og så igen det samme. Drengene så hvorledes jeg var tvunget til at fjedre op og ned.

"Wauw," mumlede lille William da han indså princippet, "det er smart fundet på."

Det gjorde mig stolt, og jeg fik en ny ide; jeg ville teste dem

med det samme. Derfor rystede jeg kraftigt på hovedet.

"Slip mig fri!" sagde jeg. Sådan lød det ikke helt gennem knebelen, men det var det, jeg mente, og drengene kunne godt forstå det. De blev tydeligt usikre.

"Hun vil ikke alligevel," sagde Carl.

"Skal vi slippe dig fri Chris?" spurgte Frederik. Jeg nikkede voldsomt. Carl og Frederik rakte efter rebene. Fjolsler! Tænkte jeg, har de ikke fattet det?

"Vent lidt," sagde Mark.

De andre så forvirrede ud.

"Hvad mener du?" Spurgte Carl, "vi er nødt til at slippe hende fri, vi lovede at gøre som hun siger."

"Hun har ikke sagt stopordet," sagde Mark. Mark havde fattet det!

"Men?"

Stilhed. Så bredte der sig nogle enorme smil på deres ansigter så man skulle tro, det var juleaften.

"Kom herover," sagde Mark, "vi lægger en plan."

De stimlede sammen om Mark i et hjørne mens de kiggede hen på mig med blikke, som var forundrede og forventningsfulde. Det her var også juleaften for mig. Hvad ville de gøre? Det var jo trods alt mig som havde lagt planerne. Jeg kunne ikke høre hvad de sagde, men et par enkelte sætninger nåede mig.

"Hun er lækker."

"Hun er sød."

"Vi skal altså gøre det langsomt?"

"Hele dagen?"

Det her var mere end jeg havde turdet håbe på, bortset fra at jeg plejer at blive færdig temmelig hurtigt. 'Hele dagen' lød ret overvældende.

De nærmede sig igen, og alene måden de gik på, var alle anstrengelserne værd. De gik i slowmotion. Det vil sige, det gjorde de selvfølgelig ikke, jeg oplevede det bare som var det slowmotion. De gik som mænd mod et mål, de gik som *gunslingers* med aftensolen i ryggen og drævende skridt, de gik som jægere der har indkredset et bytte og har al tid i hele verden til at afslutte jagten. Støvet rejste sig langsomt, tindrede i solen og bølgede om deres slidte støvler og klirrende sporer. Alt sammen i min fantasi. Men deres ansigter var åbne og varme, og det var ikke noget jeg bildte mig. Bulerne foran i deres cowboybukser var heller ikke indbildning da de stimlede sammen om mig.

"Husk det nu," sagde Mark, "vi gør det langsomt."

Jeg var helt enig med med Mark.

"Tag skoene af hende."

Frederik og Carl gik i gang med at fjerne mine sko og sokker. Jeg havde egentlig forestillet mig at jeg hurtigt skulle være nøgen, men nøgen på en selvsikker måde så jeg stadig var i kontrol. Jeg forestillede mig hvorledes min stærke kvindelige udstråling simpelthen ville dominere drengene. Det her lå en smule uden for planen.

Det utrolige var at jeg pludselig følte mig nøgen alene på grund af de bare tæer, samtidig var jeg hele tiden nødt til at

vippe op og ned fordi jeg var så strakt. Drengene betragtede mine bevægelser. Det her havde jeg selv fundet på, og det var ret ydmygende.

Jeg havde ikke tænkt så meget over at selve ydmygelsen ved at blive klædt af kunne være noget særligt, men drengene opførte sig anderledes end jeg havde forventet. Hvad pokker havde de gang i?

På sedlen havde jeg skrevet; "Tag tøjet af," og derefter "Pisk med ridepiskan," samt "Stopord er 'kactus'." Underligt at min fantasi ikke havde evnet at komme op med noget mere originalt når den nu ellers var så veludviklet.

"Kild hende under fødderne," sagde Mark.

Der stod ikke noget på sedlen om at kilde, heller ikke om fødder. Frederik og Carl begyndte at kilde mig under fødderne, de brugte fingrene, og lidt efter måtte jeg vrikke med fødderne og flytte på benene.

"Bliv ved," sagde Mark. Jeg blev nødt til at sætte fødderne fladt ned. Lidt efter blev jeg nødt til igen at stå på tæer for at kunne trække vejret. Så kildede de mig igen under fødderne.

"Det virker," sagde Carl. De kildede mig mellem tæerne, det var langt værre. Uvilkårligt sparkede jeg ud. Jeg havde ikke gjort ankelmanchetterne fast.

"Bind hendes ankler sammen," sagde Mark, og vupti blev manchetterne låst sammen med de små spænder, der sad på dem. Det var nogle ret dyre manchetter jeg havde købt.

De kildede videre på fodsålerne og mellem tæerne, og jeg vrikkede op og ned med fødderne mer og mer forvirret, jeg

kunne ikke sparke, men kun vrikke med tæerne. Jeg kunne selvfølgelig heller ikke bruge stopordet, bare fordi de kildede mine tæer selvom det ikke stod på sedlen, det ville være for flovt, desuden ville jeg gerne ... hvad det nu ellers var drengene ville.

Lille William var gået om bag ved mig, og pludselig mærkede jeg et ganske let kild mellem mine inderlår.

"Umpf!" Udbrød jeg og skubbede uvilkårligt enden fremad. Jeg ved jeg har pæne, slanke ben, og at de stak ud af et par velsiddende, løse shorts. Frederik og Carl trak sig hen ved siden af Mark som sad på en tom tønde og kiggede på mig. Hvorfor helvede sad han bare der? Hvorfor gik de ikke i gang med det de havde fået besked på? Det som jeg havde planlagt.

Den pludselige bevægelse jeg kom til at gøre, da William kildede mig bagfra, overraskede mig. Den var ukontrolleret, og det var som om jeg tilbød drengene min kusse. Det var nemlig ikke kun drengene som havde buler i bukserne, mine egne shorts bulede også, – især med den bevægelse.

"Bliv ved William," sagde Mark. William lod et strå eller en pind eller hvad det nu var, glide op mellem mine inderlår bagfra. Efter den første overraskelse var det selvfølgelig ikke slemt, det var måden det blev gjort på, der chokerede mig. Det var virkelig frækt planlagt. Mark, Frederik og Carl sad på tønderne og kiggede, mens William stod bag ved mig og gjorde det frække.

Han var god til det! Det var slet ikke ubehageligt! Men

kombineret med at jeg var nødt til at fjedre op og ned på tæerne (hvorfor helvede havde jeg fundet på den åndssvage detalje?), mens drengene bare sad og kiggede, gjorde det ydmygende. Det mærkelige var at min liderlighed, som havde været lidt på retur i de første minutter efter firebandens ankomst, blussede op igen. Og jeg havde sgu' stadig al tøjet på undtagen sko og sokker!

Mark rejste sig.

"Giv mig pinden William," sagde han. Han stod damned tæt på mig og så mig meget voksent ind i øjnene. Var han virkelig blevet så voksen? Tænkte jeg.

"Hold den," sagde han til mig og satte pinden ind mellem mine knæ. Hvad I helv ... men uvilkårligt greb jeg pinden med knæene.

"Hvis du taber den, så ..."

Han uddybede det ikke. Han vidste det sikkert heller ikke. Men det virkede! Jeg måtte ikke tabe pinden for så ...

Den værste trussel han kunne komme med på det tidspunkt, var nok at de ville gå deres vej. Det ville ikke være til at bære. Jeg klemte med knæene om pinden alt hvad jeg kunne. Åndssvage pind! Den forrykkede fuldstændigt magtbalancen. Nu havde jeg fået en ting mere at tænke på foruden det med at fjedre op og ned på tæerne. Jeg måtte holde fast i den pind, ellers ville de gå deres vej! Og det var det sidste jeg ønskede lige nu. Rent til grin. Tingene skulle gå, som jeg havde planlagt – basta!

Mark tog mig om hagen. Om hagen! Hvad bildte han sig

ind? Og hvorfor var jeg så våd?

"Du er sød," sagde han. De tre andre nikkede.

Jeg ville ikke være sød, jeg ville være en heltinde som nedlagde mænd med min uimodståelige kvindelige udstråling!

Mark sagde: "Du er underlig Chris, pigen i historien ville ikke have at fyrene tog tøjet af hende, men du vil godt have det."

"Tag nogle strå," fortsatte han, "de stiveste I kan finde."

Frederik og Carl satte sig på et par kasser lige ved siden af mig. Jeg holdt stadig pinden mellem mine knæ og fjedrede i mine strakte arme. Så begyndte de lige så stille at prikke mig op ad lårene.

"Du har pæne ben, Chris," sagde Carl, "man kan faktisk se helt ind shortsene. Dine shorts er ret løse."

Så tag dem dog af! Sagde jeg inde i hovedet, det her er for ydmygende. Men jeg kunne ikke få mig selv til at bruge stopordet.

De prikkede mig ind i buksebenene. Mark åbnede shortsene foran og trak dem lidt ned så nogle af kussehårene stak op. Jeg havde ingen trusser på under shortsene. Det er sådan en sexet fornemmelse at gå uden trusser uden at andre ved det. Men nu vidste drengene det. De prikkede mig lige så stille hele vejen langs kanten af shortsene og på maven hvor shortsene stod åbne. William stak sit strå ind i mit ene bukseben og prikkede mig på siden af kussen.

"Urff!"

"Man kan se kussen," hviskede han. Den lille frække laban.

Jeg elskede ham i det øjeblik. Bliv ved, skreg jeg lydløst inde i mig selv. Drengene var ligeglade. De gik videre med deres egen plan, og jeg forstod for alvor at de havde en plan. William og Carl prikkede op i mine bukseben på begge sider af kussen. Jeg gav et nyt ryk, – og så tabte jeg pinden mellem knæene!

Pludselig blev jeg bange, hvad ville der ske når jeg tabte pinden?

"Du tabte pinden," sagde Mark. "Det var ikke så godt. Vi havde ellers tænkt at du skulle have shortsene af og have orgasme, men nu må det vente lidt."

Jeg var rasende og liderlig på en gang. Det kunne de ikke være bekendt! Jeg var vant til selv at tage mine orgasmer, men nu kunne jeg ingenting gøre. Altså bortset fra at bruge mit stopord eller begynde at fumle med slipstikkene, men det var der jo ingen fornuftig grund til.

Drengene hviskede med hinanden, og Mark sagde: "Vi har besluttet at du må få orgasme selv om du tabte pinden, men på en betingelse."

Jeg gloede på ham. Han tøvede, og Carl hviskede, "sig det Mark."

Mark sagde, "du skal selv tage shortsene af. "

Jeg gloede endnu mere tåbeligt på ham. Jeg kunne sgu' da ikke tage shortsene af, sådan som jeg stod.

"Jo du kan," sagde Mark som svar på mit udtalte spørgsmål, "hvis du vrider dig så meget, at de glider ned!"

Jeg forstod, jeg skulle vride mig vellystigt, mens drengene

så på det indtil mine shorts gled ned. Det var vildt, men jeg var nødt til det, og på en måde ville jeg jo gerne.

Jeg begyndte at vride mig. Drengene smilede. Jeg trak maven ind og løftede mig i armene. Jeg kunne ikke. Prøvede igen. Nej, jeg kunne ikke. Lidt efter sagde Mark.

"Vi må hellere hjælpe dig, vi løser dine ben, så du bedre kan sprælle!"

De skilte ankelmanchetterne fra hinanden.

"Spræl så!"

Ved Gud, jeg gjorde det. Sprællede alt hvad jeg kunne. Jeg vred mig og gned benene mod shortsene og lidt efter lidt gled de ned over hofterne. Drengen sad på tønderne med opspilede øjne.

"Wauw," hviskede William, "det er striptease!"

Han havde ret, det var striptease, og det havde jeg overhovedet ikke planlagt. Jeg kæmpede med mine shorts indtil jeg mærkede den kildrende fornemmelse, da stoffet løsnede sig, gled nedad og – blev hængende på mine hofter! Fordømte shorts! Fordømte hofter! Jeg var lige ved at græde. Carl bøjede sig mod Mark og hviskede et eller andet. Mark rejste sig.

"Vi vil godt hjælpe dig lidt med tøjet."

Jeg nikkede.

"T-shirten, er det i orden?"

Selvfølgelig, det havde jeg jo forberedt mig på. Mere nikken. Mark tog fat i min T-shirt og trak op. Okay, – med Mark stående så tæt på var det mildest talt mere spændende end

da jeg bare fantaserede om det. Men det var i det mindste normalt; det indgik i min plan om at drengene skulle se mine bryster. Det var meget spændende da T-shirten gled op over brysterne, og Mark stod lige der. Jeg ventede på at den skulle komme op over mit hoved. Men så standsede han da T-shirten sad omkring mit ansigt! Jeg mærkede at han fjernede sig.

"Prøv igen," sagde Mark.

Prøve hvad? tænkte jeg.

"Prøv om du kan få shortsene af nu!"

Uvilkårligt vrikkede jeg med hofterne, men stoppede brat da jeg fattede, hvad Mark havde sat gang i.

"Hvis du hopper, kan det være de falder ned!"

Åh nej. Jeg havde planlagt at drengene skulle se mine bryster, men det var ikke planlagt at de skulle se mine bryster *hoppe!*

Kapitel 6

Men sådan blev det. På en måde kunne jeg ikke lade være. Jeg hoppede og vred mig og mærkede mine bryster danse ved bevægelserne (jeg har heldigvis små faste bryster). Der var total stilhed. Det eneste jeg kunne se, var indersiden af den forbandede T-shirt! Trods min forvirring og ophidselse – både erotisk og i almindelighed – fornemmede jeg stilheden. Jeg formodede at drengene stirrede betaget på mig (som planlagt), men de gjorde også noget andet. Hvad? Selvfølgelig. De spillede pik! Med T-shirten over ansigtet var jeg forvandlet til et perfekt og hjælpeløst offer for deres

pikspilleri. Erkendelsen af at deres plan var bedre end min, gav mig det ekstra raseri som omsider fik shortsene fri. Jeg sparkede til de landede omkring mine fødder. Som et tabt redningsbælte, tænkte jeg. Men jeg havde i det mindste klaret det. Lyden af tilfredse grynt nåede mig. Derefter lyden af lynlåse.

"A hien æk," sagde jeg. Det betød 'tag T-shirten væk'. De forstod det udmærket.

"Behold bare T-shirten på," sagde Mark. "Den er ikke i vejen!"

Jeg mærkede at de stod tæt omkring mig. Det var på en måde sådan jeg havde forestillet mig det, alligevel var det helt anderledes. Hvis bare de ville fjerne den T-shirt! Men Mark overtrumpede mig igen. Han sagde:

"Skal vi gå nu?"

Jeg var lige ved at græde. Jeg ville aldrig kunne holde ud at se dem igen hvis de gik nu. Det ville være det totale nederlag. Jeg havde ikke brug for et stopord, jeg havde brug for et 'I må ikke gå ord'. Det eneste jeg kunne, var at ryste på hovedet.

"Vi har fundet noget, du kan stå på."

Jeg mærkede at de løftede mine fødder op på en kasse. Nej på to kasser.

"Vi binder dine fødder så de ikke glider."

Jeg protesterede ikke, da mine smarte ankelmanchetter blev fæstnet til hver sin kasse. Jeg protesterede heller ikke da de forsigtigt trak kasserne fra hinanden til jeg næsten hang i armene igen og fødderne var placeret et godt stykke fra

hinanden. Jeg opdagede, at jeg ønskede at hænge i armene, ønskede at min mave blev strukket, ønskede at ... jeg vidste det ikke.

Tavshed. Derpå Marks stemme.

"Chris, vi har ikke ... en pige ... vi vil gerne ... røre ved dig ..."

Carls stemme fortsatte. "Hvis du ikke vil have det, så sig stopordet."

Jeg sagde ingenting.

De begyndte med brysterne. Jeg troede, jeg havde erfaring med at blive taget på brysterne. Jeg havde jo bollet med tre fyre, som alle havde krammet mine bryster. Firebanden krammede ikke. Deres hænder var så blide. De undersøgte tøvende, og det varede længe inden de kom til brystvorterne. Jeg kunne ikke mærke hvem der gjorde det, men jeg tror de skiftedes. De rørte ved mig flere steder på en gang. På maven og på enden. Dernæst på inderlårene.

"Kussen," sagde William. Jeg mærkede hans hånd, den var ganske forsigtig.

"Hun er våd, har hun ... ?"

"Nej, hun er liderlig," sagde Mark.

Jeg var liderlig som et helt harem. De mærkede det allesammen, og deres fingre blev mer sikre, mer krævende. På en måde havde jeg kontrol over dem, for jeg kunne bare sige stopordet, men de havde kontrol over mig, for jeg kunne ikke sige stopordet så længe jeg af al magt ønskede, de skulle blive ved – giv mig dog orgasme!

Jeg vidste fra historierne at mændene tvang pigerne til at få orgasme, og forstod det ikke rigtigt, men nu opdagede jeg at jeg blev pint meget værre – eller bedre – når jeg ikke kunne få orgasme. Jeg ønskede de skulle gøre alle de ting, jeg havde læst om, og det ville de selvfølgelig ikke, de var jo mine venner. De pinte mig ved ikke at gøre ret meget. Det var faktisk meget indviklet! Og fuldstændigt omvendt af hvad jeg havde troet. Det var som om Mark igen læste mine tanker, for i det samme sagde han:

"Den historie vi læste, er helt forkert, vi kan holde hende ophidset så længe vi vil, uden at hun får orgasme."

"Hmrff!" sagde jeg inde i knebelen. Jeg havde virkelig ikke brug for et stopord, men derimod et bliv ved ord. Det havde jeg slet ikke tænkt på. Sådan er det med planlægning, hvilket jeg for alvor lærte den formiddag.

"Nu skal I se," sagde Mark. Alle hænder forsvandt. Et sekund tænkte jeg at nu går de alligevel. Så mærkede jeg at Mark igen tog mig om hagen. For en time siden blev jeg vred over det eller i hvert fald overrasket, men denne gang var jeg ved at smelte. Det var vidunderligt ydmygende. Den anden hånd lagde han på min kusse. Han gjorde det så sikkert som en voksen mand. Ååh, jeg snøftende, så dejligt var det. Ganske blidt undersøgte han min kusse. Fandt klitten og voldtog mig med sine dejlige fingre. Jeg skubbede til kasserne med tæerne, bevægede underlivet mod hans fingre. Endelig fik jeg min orgasme. Belønningen for en masse arbejde.

"Hvad var det?" Spurgte Frederik.

"Hun fik orgasme," sagde Mark.

"Det så lækkert ud," sagde Carl.

Så lækkert ud! Det var jo mig som skulle se på dem og betvinge dem med min kvindelige power. Men jeg havde en T-shirt for øjnene, og det var Firebanden som så på mig, mens Mark viste dem, hvorledes man betvinger en pige. Ikke med vold, men med ... det ved jeg heller ikke. Noget som drenge har.

"Hvordan gjorde du?"

Det var Williams stemme. – William, William, William.

"Vil du prøve? Jeg kan godt vise dig det."

Ved Gud, de gjorde det. Allesammen. Den ene efter den anden. Jeg ved ikke rækkefølgen, men jeg fik orgasme. To gange, fire gange. De vidste endda hvornår det var tid at standse. Vidste at nu var vi færdige. Derpå slap de mig fri uden videre – ingen brug for stopord. Jeg krøb sammen på gulvet med ømme lemmer og lukkede øjne.

"Er du ok," spurgte Mark. Ja for helvede, jeg var ok og skide glad og skide vred på Firebanden som havde behandlet mig så dejligt og så frækt. Det var gået helt anderledes end jeg havde forestillet mig. Jeg rejste mig og greb mit tøj.

"For helvede!!!" råbte jeg, "hvor er I stride!!!"

Jeg for ud ad døren og op til vores hus og smed mig på sengen. Lidt efter hørte jeg cykelhjulene knase mod gruset. Jeg åbnede min computer og skrev en mail.

"Undskyld, – jeg elsker jer. Vi ses. Chris."

Et kvarter efter kom svaret. "Vi elsker også dig.

Firebanden."

Det blev en god sommer. Måske den bedste i vores liv. En sommer som forandrede os alle. Noget voksede i os, og det er gået os godt senere i livet. Frederik er blevet en agtet borger som stiller op til næste borgmestervalg. Smukke Carl er skoleinspektør på mit gamle gymnasium – af alle steder. Lille William driver et ingeniørfirma, og jeg har mine anelser om hvor hans interesse for teknik stammer fra. Mark er en anerkendt forfatter med rimelig succes, og selv er jeg journalist med alt for mange rejsedage. Vi mødes stadig når vi er i byen. Så vidt jeg ved, er alle godt gift undtagen mig som lever alene. Jeg ved ikke hvorfor.